

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Socialdemokratiet finder, at den foreslåede byggeskadefond i forhold til byfornyelsesforanstaltninger stadig vil betyde, at et håbløst bureaukratisk element nu skal bygges op. Konsekvensen bliver, at man med byggeskadefondens etablering, som her bliver støttet af et flertal bestående af den borgerlige regering og SF, fjerner det egentlige ansvar fra entreprenørerne m.v.

Socialdemokratiet finder det helt uacceptabelt, at man begrænser entreprenørernes garantiperiode til kun 5 år. Vi tror faktisk, at en 20-års-garantiperiode ville have haft en præventiv virkning, som vi føler at flertallet totalt ser bort fra. Vi mener, at det er byggebranchen, entreprenørerne m.v., der skal bære risikoen for egne produkter og udførte gerninger og dermed fritage lejerne for at være de egentlige forsikringstagere og dermed de egentlige bærere af risikoen.

Formanden:

Der tales for meget i salen og lyttes for lidt til talerstolen.

Lissa Mathiasen (S):

Denne holdning, som jeg her har tilkendegivet, svarer nøjagtig til den holdning, som Socialdemokratiet gav udtryk for, da byggeskadefonden for det almennyttige byggeri blev indført i 1985. Denne holdning svarer i øvrigt også nøjagtig til, hvad SF dengang mente om byggeskadefonden. SF gik endda så langt som til at sige, at man betragtede byggeskadefonden som værende udtryk for en narresut.

Men jeg kan forstå, at SF med den indgåede aftale med den borgerlige regering totalt har ændret politisk standpunkt på dette område. Jeg kan forstå, at det således ikke længere er

urimeligt – set med SF's øjne – at entreprenører m.v. fritages for ansvar efter 5 år, ligesom jeg kan forstå, at SF i dag finder den indgåede aftale med regeringen rigtig, nemlig at det er lejerne, der fremover skal bære risikoen.

Det siges jo, at man for at forstå nutiden skal kende fortiden. Men helt ærligt er det faktisk endnu sværere at forstå SF's støtte til den foreslåede byggeskadefond i byfornyelsessammenhæng, netop når man læser om SF's holdninger ved tidligere behandlinger af selv samme sag.

Men det er ikke kun, når vi taler om fortiden, at jeg må konstatere, at SF har haft denne holdning. SF's ordfører, hr. Pelle Voigt, sagde den 5. december 1989, altså for 4 måneder siden, da vi havde lovforslaget til første behandling, og jeg vil gerne citere fra Folketingets forhandlinger 1989–90, sp. 2794:

»Men jeg synes ikke, det er nogen god idé at lave en ordening, som på nogen som helst måde kan tolkes sådan, at vi fritager entreprenører for et ansvar, som rettelig påhviler dem.«

Det er jeg meget enig med SF i. Og man kunne jo fristes til at spørge: Hvad har SF fået for at indgå denne aftale med regeringen? Jeg har svært ved at se, hvad gevinsten for SF kan være, og én ting kan i hvert fald konstateres, det er, at der er sket en total holdningsændring fra SF's side, en holdningsændring, som – hvis den bliver fulgt op på andre områder inden for boligpolitikken – jo ikke ligefrem lover godt for fremtiden og langt fra stiller lejerne lysere udsigter i vente.

Til slut skal jeg på Socialdemokratiets vegne – som det også fremgår af vores betænkningsbidrag og vores ændringsforslag – nok en gang anbefale, at den foreslåede byggeskadefond udgår af lovforslaget, og samtidig anmode om, at vi får forslaget henvist til fornyet udvalgsbehandling.

Holger K. Nielsen (SF):

Man kan ikke benægte, at det var store ord, den socialdemokratiske ordfører tog i sin mund. Men samtidig var det bemærkninger, der ikke var funderet særlig godt i virkeligheden.

Fru Lissa Mathiasens hovedargument var, at der er tale om et håbløst bureaukratisk element, og at det fritager entreprenørerne for ansvaret.

Vedrørende det første – om det håbløst bureaukratiske – kunne man måske godt forvente,